

Životopis paní Lydie Harsové

Paní Lydia Harsová, rozená Fundová, se narodila v Kostelci nad Labem 22.11.1928. Její celé jméno zní Lydia Noemi Berta Helena Ruth Dobromila, tatínek byl velmi věřící, vyznával evangelickou víru.

Rodiče se jmenovali Jozef a Helena. Tatínek se záměrně psal písmenem zet, byla to jeho taková vlastnost- liboval si v jinakosti. Paní Lydia tuto vlastnost zdělila po něm, neb také důsledně trvá na odlišném zápisu svého jména- tedy Lydia, nikoliv Lýdie, jak je běžné.

Paní Lydia měla o 4 roky staršího bratra, narozen 1924, studoval medicínu a později se stal primářem v Karlových Varech.

Tatínek byl mlynář, a tak koupil v Klavarech u Kolína mlýn, kam se rodina stěhuje, když jsou paní Lydie 2 roky. Jednalo se o velký mlýn s moderními stroji, který zaměstnával na dvě desítky lidí, vlastnili tři nákladní auta, měli dvě služky a pradelnu a do školy jezdila paní Lydia autem se šoférem. Rodičům společně s bratrem vykali. Dětství v Klavarech bylo krásné, idylické. O významu mlýna svědčí i vydání malé brožury. Váženost firmy zase dokládá, že každý rok pan Funda dával svým klientům diář s logem firmy.

Ve 2.polovině 30.let se kola dějin roztočila a po mnichovské dohodě se Němci začali velmi zajímat o takové firmy. Tatínek musel brzy mlýn přenechat nacistům a rodina se stěhuje do Mladé Boleslavi, kde tatínek získává místo ve mlýně u Klenice, tento mlýn je později znám jako podnik Soupek.

Paní Lydia mezitím povyrostla a nastoupila na zdejší gymnázium. Jenže v oktávě místo maturity, přišlo neplánované těhotenství a následně rychlá svatba. Manžel studoval rovněž medicínu, podobně jako bratr paní Lydie. Po narození dcery Heleny, 1948, a složení odložené maturitní zkoušky se mladá rodina stěhuje do velmi skromných podmínek do Karlových Varů, kde má novopečený manžel maminku, která jim poskytne 1 pokoj.

Měsíc po svatbě paní Lydie umírá na rakovinu tatínek. Dcera Helena se narodila v únoru 1948. Ale sotva jí je 10 dní, dostává těžký zápal plic, který přežila jen díky věhlasnému profesorovi Švejcárovi- 6 měsíců paní Lydia pobývala se svou dcerou po nemocnicích. Následky tohoto těžkého začátku si dcera nesla po celý život. Mezitím se maminka paní Lydie rozhodla, že sama postaví patrový dům, kde v patře bude bratr mít ordinaci, dole že bude manžel paní Lydie, ale

vzhledem k poměrům po únoru 1948, manžel paní Lydie přijímá místo lodního lékaře a rodinu opouští .

Paní Lydia zůstala s dcerou sama v Mladé Boleslavi, nejdříve byla jen pomocnou silou v mateřské škole, pak si ale dodělala pedagogické gymnázium a stala se učitelkou.

Dcera kvůli svým dýchacím obtížím pobývala každý rok v ozdravovně, pak vystudovala ekonomickou školu a v roce 1968 odjela jako AUPAIR do Londýna, kde se seznámila s mužem, který si ji chtěl vzít, ale ona se chtěla vrátit zpět do Čech, měla tady od tanečních známost . Ale ten John, jak se jmenoval, na ni nezapomněl a každý rok jí k narozeninám posílal květiny. K 25.narozeninám dostala obrovskou kytici.

Po dokončení pedagogického studia začala paní Lydia učit na 1.stupni, pak také na tzv. malotřídce v Řepově, kde bylo takové rodinné prostředí.

Poté přešla na 6.ZŠ, kde ji po dvou letech pan ředitel Sudík nabídl místo zástupkyně ředitele. Na této základní škole také poznala svého druhého muže, se kterým prožila krásných 20 let, on pak zemřel na rakovinu.

V roce 1984 je paní Lydii 56 let a to byl v tehdejší socialistickém Československu, pokud žena měla jedno dítě, čas odchodu do důchodu.

Ale paní Lydia byla příliš aktivní na to, aby jen zůstala doma. Uklízela v ordinaci a především pletla. Pletení nebyl její koníček, ale doslova kůň. Napletla 15 kostýmů, 4 kabáty, 150 svetrů a dokonce dvoje plavky. Vše velmi originální modely hodny přímo na přehlídková mola.

V 90.letech jí ředitel městské knihovny pan Novotný nabídl místo recepční v šatně této velké knihovny, a tak paní Lydia vítala svým úsměvem a vlídným slovem více jak 20 let všechny dychtivé čtenáře.

A pracovala by tam ještě déle nebýt ošklivého pádu právě pře knihovnou, kde si zlomila dva obratle a byla na 6 měsíců upoutána na lůžko. Dokonce jí lékaři sdělili, že už nebude chodit, ale s tím se paní Lydia rozhodně nehodlala smířit a začala trénovat, a tak je stále soběstačná. Udrží se třeba tím, že každý den vyjde troje schody nahoru a dolů.

O tom, že paní Lydia má neskutečně pevnou vůli, a velkou vytrvalost svědčí i celá řada aktivit. Studovala univerzitu třetího věku, poslouchá rozhlas, píše básně, vůbec má velký smysl pro jazyk – doslova si s ním pohrává a svými záludnými otázkami se často obrací na Ústav pro jazyk český. Asi v 94 letech se

zúčastnila známé televizní soutěže Kde domov můj. Do pražského studia se vydala naprosto sama, a to všemi možnými dopravními prostředky.

Spát chodí po půlnoci, kdy poslouchá pravidelný pořad v rádiu. Vstává vždy mezi 9. – 10. hodinou, ráda čte, luští křížovky, zejména v časopise Překvapení. Jednou k Vánocům dostala 52 korespondenčních lístků, aby měla na zasílání odpovědí, to bylo ještě v době před internetem.

Její velmi aktivní a zároveň i šťastný život posledních desetiletí překazila smutná událost, kdy 9.2.2022 ztratila svou jedinou dceru. Měla s ní jeden moc hezký zvyk, že si každý večer vždy ve stejnou dobu telefonovaly. V této tradici pokračuje její zeť .

Své životní jubileum 95.narozeniny oslavila velmi netradičně, a to splněním jednoho velkého snu, totiž vidět Mladou Boleslav z výšky. Toto přání jí splnil vedoucí muzea, pan Vladimír Handlík, když se 8.7.2023 společně proletěli v replice historického letounu Klemm. Oblékla si leteckou koženou bundu a kuklu s brýlemi a skoro 30 minut se vznášela v oblacích .

Paní Lydia je svým aktivním přístupem k životu příkladem toho, že i na stáří můžeme nalézat mnoho pozitiv a že vlastně nikdy není v životě na nic pozdě.